

Kammarrätten i Stockholm

kammarrattenistockholm@dom.se

Till Högsta förvaltningsdomstolen

ÖVERKLAGANDE

Klagande	1. Burlövs kommun, 212000-1025
Box 53, 232 21 Arlöv
	2. Kävlinge kommun, 212000-1058
244 80 Kävlinge
	3. Lomma kommun, 212000-1066
234 81 Lomma
	4. Lunds kommun, 212000-1132
Box 41, 221 00 Lund
	5. Malmö kommun, 212000-1124
205 80 Malmö
	6. Simrishamns kommun, 212000-0969
272 80 Simrishamn
	7. Sjöbo kommun, 212000-1090
275 80 Sjöbo
	8. Skurups kommun, 212000-1082
274 80 Skurup
	9. Staffanstorps kommun, 212000-1017
245 80 Staffanstorp
	10. Svedala kommun, 212000-1074
233 80 Svedala
	11. Tomelilla kommun, 212000-0886
273 80 Tomelilla
	12. Trelleborgs kommun, 212000-1199
231 83 Trelleborg

13. Vellinge kommun, 212000-1033
235 81 Vellinge

14. Ystad kommun, 212000-1181
271 80 Ystad

Ombud för 1-14 Advokat Hanna Lundqvist och
biträdande jurist Erika Sköld
Advokatfirman Lindahl KB
Box 11911, 404 39 Göteborg
hanna.lundqvist@lindahl.se, 0731-47 27 82
erika.skold@lindahl.se, 0706-37 10 63

Motpart Konkurrensverket
103 85 Stockholm

**Överklagat
avgörande** Kammarrätten i Stockholms beslut den 20 juni 2023 i mål
nr 1379-23

1 YRKANDEN

Högsta förvaltningsdomstolen ska bevilja prövningstillstånd och med upphävande av kammarrättens beslut återförvisa målet till kammarrätten för prövning av de materiella frågorna.

2 BAKGRUND

- 2.1 Den materiella frågan i målet rör huruvida ägarkommunernas köp av avfallstjänster från Sysav har skett med stöd av undantaget för intern upphandling i 3 kap. 11 § och 13 § lagen (2016:1145) om offentlig upphandling (LOU).
- 2.2 Den 5 juli 2022 meddelande Konkurrensverket tillsynsbeslut efter att verket funnit att ägarkommunerna agerat i strid med LOU genom att tillämpa undantaget för intern upphandling i 3 kap. 11 § LOU utan att uppfylla verksamhetskriteriet i 3 kap. 13 § LOU samt genom att inte uppfylla dokumentationsplikten 12 kap. 14–16 §§ LOU vid de aktuella anskaffningarna.
- 2.3 Ägarkommunerna överklagade Konkurrensverkets beslut till Förvaltningsrätten i Stockholm. Den 13 februari 2023 avlog förvaltningsrättens ägarkommunernas överklaganden varpå ägarkommunerna överklagade förvaltningsrättens dom till Kammarrätten i Stockholm.
- 2.4 Den 20 juni 2023 meddelande kammarrätten prövningstillstånd och upphävde förvaltningsrättens dom med motiveringen att Konkurrensverkets tillsynsbeslut inte är överklagbara.

3 SKÅL FÖR PRÖVNINGSTILLSTÅND

3.1 Inledning

- 3.1.1 Högsta förvaltningsdomstolen ska meddela prövningstillstånd dels eftersom det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta förvaltningsdomstolen prövar överklagandet, dels eftersom det föreligger synnerliga skäl för sådan prövning.
- 3.1.2 Högsta förvaltningsdomstolen har genom avgörandet HFD 2018 ref. 71 klargjort att tillsynsbeslut som Konkurrensverket meddelar i egenskap av tillsynsmyndighet för den offentliga upphandlingen är överklagbara. Skillnaden mellan de beslut som var föremål för prövning i HFD 2018 ref. 71 och nu aktuella beslut, är att Konkurrensverket i de tidigare besluten använde formuleringen ”får inte köpa” om de aktuella avfallstjänsterna. Någon sådan formulering återfinns inte i de aktuella besluten.
- 3.1.3 Kammarrätten verkar ha lagt denna skillnad i formulering – det vill säga att de nu aktuella besluten inte innehåller något uttryckligt förbud – till grund för att frångå Högsta förvaltningsdomstolens rättspraxis i HFD 2018 ref. 71. Detta trots att de nu aktuella besluten har samma faktiska effekter för beslutsmottagarna. Högsta förvaltningsdomstolen måste därför ta ställning till om de tillsynsbeslut som nu är föremål för prövning ska betraktas som en annan typ av tillsynsbeslut än de beslut som prövades i HFD 2018 ref. 71. Högsta förvaltningsdomstolen behöver alltså klargöra om överklagbarheten av de nu aktuella tillsynsbesluten skiljer sig från överklagbarheten av de beslut som var föremål för prövning i HFD 2018 ref. 71.
- 3.1.4 Om de tillsynsbeslut som nu är föremål för prövning ska betraktas som en annan typ av tillsynsbeslut än de som prövades i HFD 2018 ref. 71 kan vägledning inte hämtas från det avgörandet i frågan om beslutens överklagbarhet. Högsta förvaltningsdomstolen bör då bevilja prejudikatsdispens, eftersom det då saknas vägledande rättspraxis avseende Konkurrensverkets tillsynsbesluts överklagbarhet.
- 3.1.5 Om de tillsynsbeslut som nu är föremål för prövning ska betraktas som samma typ av beslut som prövades i HFD 2018 ref. 71 – och rättsläget därmed är klarlagt genom det

målet – bör Högsta förvaltningsdomstolen bevilja extraordinär dispens på den grunden att kammarrätten inte följer etablerad rättspraxis.

- 3.1.6 Frågan i målet – om de aktuella besluten är överklagbara – är såklart relevant för Konkurrensverkets tillsynsbeslut inom offentlig upphandling. Frågan är dock även relevant för tillsynsbeslut som andra tillsynsmyndigheter än Konkurrensverket meddelar enligt andra lagstiftningar, i de fall överklagbarheten av dessa beslut inte regleras i speciallag utan – liksom i detta fall – ska bedömas med utgångspunkt i allmänna förvaltningsrättsliga principer så som de kommer till uttryck i 41 § förvaltningslagen (2017:900).

3.2 Närmare om skälen för prejudikatdispens

Högsta förvaltningsdomstolen behöver meddela prövningstillstånd eftersom det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta förvaltningsdomstolen prövar överklagandet. Målet innehåller rena rättsfrågor som lämpar sig väl för ett prejudikat.

3.2.1 *Rättsläget avseende tillsynsbesluts överklagbarhet är oklart*

- 3.2.1.1 Kammarrättens rättstillämpning har lett till att rättsläget är oklart avseende huruvida tillsynsbeslut är överklagbara.

- 3.2.1.2 Det går inte att – med beaktande av den kammarrättspraxis som nu föreligger – bedöma vilka beslut som är överklagbara eller inte. Det går inte heller att säga vilka faktorer som har betydelse för bedömningen av huruvida ett tillsynsbeslut är överklagbart eller inte.

- 3.2.1.3 Det är tydligt att kammarrätten inte anser att den rättspraxis som kom till genom HFD 2018 ref. 71 är tillämplig vad gäller beslut som är utformade på nu aktuellt sätt. Eftersom det inte finns någon ytterligare rättspraxis från Högsta förvaltningsdomstolen avseende huruvida den aktuella typen av tillsynsbeslut är överklagbara är rättsläget osäkert. Det finns därför behov av vägledande rättspraxis.

- 3.2.1.4 Högsta förvaltningsdomstolen konstaterade i HFD 2018 ref. 71 att formuleringen "inte får köpa" ska uppfattas som ett förbud. Vidare konstaterades att Konkurrensverket inte har befogenhet att i tillsynsbeslut meddela någon form av förbud. Vid en genomgång av ett antal tillsynsbeslut som Konkurrensverket har meddelat efter avgörandet HFD 2018 ref. 71 kan konstateras att verket inte längre använder formuleringar som kan uppfattas som ett förbud. Det saknas vägledande rättspraxis avseende tillsynsbeslut som inte innehåller ett förbud eller en formulering som kan uppfattas som ett förbud.

- 3.2.1.5 Besluten innehåller emellertid ett konstaterande av att beslutsmottagaren har agerat i strid med lag. Besluten kan också, som framgår nedan i avsnitt 3.3.1, medföra att beslutsmottagaren i ett senare skede erhåller en högre upphandlingsskadeavgift.

- 3.2.1.6 Högsta förvaltningsdomstolen behöver därför klargöra om ett tillsynsbeslut är överklagbart om det inte innehåller ett förbud – eller en formulering som kan uppfattas som ett förbud – men däremot innehåller ett konstaterande av att beslutsmottagaren har agerat i strid med lag eller felaktigt på annat sätt samt kan medföra negativa konsekvenser för beslutsmottagaren om det inte följs.

- 3.2.1.7 Kammarrätten verkar ha lagt avgörande vikt vid att de tillsynsbeslut som var föremål för prövning i HFD 2018 ref. 71 innehöll den specifika formuleringen "får inte köpa" och att de nu aktuella tillsynsbesluten inte innehåller någon sådan formulering. Båda besluten ger emellertid – oavsett formuleringen – samma faktiska effekter för beslutsmottagarna.

- 3.2.1.8 Om överklagbarheten är avhängig specifika formuleringar i ett beslut är rättsläget beträffande tillsynsbesluts överklagbarhet så otydligt att det finns risk för en godtycklig rättstillämpning. Konkurrensverket kan, som rättsläget tycks vara nu, välja att i vissa fall formulera sina tillsynsbeslut på så sätt att de är överklagbara och i andra fall så att besluten inte är överklagbara. Detta trots att tillsynsbeslutens rättsverkningar är desamma, oavsett hur Konkurrensverket väljer att formulera besluten.

- 3.2.1.9 En sådan ordning förefaller orimlig och det kan inte ha varit lagstiftarens avsikt att bestämmelsen om överklagbarhet i 41 § förvaltningslagen ska tolkas och tillämpas på det sättet. Det relevanta för ett besluts överklagbarhet bör i stället vara beslutets rättsverkningar och faktiska effekter för beslutsmottagaren, inte vilka exakta ord den beslutande myndigheten använder i beslutet.
- 3.2.1.10 Högsta förvaltningsdomstolen behöver därför också klargöra om tillsynsmyndighetens formulering i ett tillsynsbeslut påverkar överklagbarheten, även om rättsverkningarna och den faktiska effekten av beslutet är densamma oavsett formuleringen.
- 3.2.1.11 Inom ramen för Konkurrensverkets tillsynsverksamhet fattar verket regelbundet beslut om tillsyn. Ett tillsynsbeslut kan meddelas gentemot samtliga upphandlande myndigheter och enheter. Så som rättsläget förefaller vara nu är det inte möjligt för dessa upphandlande myndigheter och enheter att förutse vilka tillsynsbeslut som är överklagbara. Det är inte heller möjligt för Konkurrensverket – eller andra tillsynsmyndigheter – att förutse hur ett tillsynsbeslut ska utformas för att det ska vara överklagbart.
- 3.2.1.12 Det ligger därmed i såväl upphandlande myndigheters och enheters som i Konkurrensverkets och övriga tillsynsmyndigheters intresse att det klargörs under vilka förutsättningar den aktuella typen av tillsynsbeslut är överklagbara. Ett sådan klargörande skulle ha stor praktisk betydelse och öka förutsebarheten i fråga om vilka tillsynsbeslut som är överklagbara.
- 3.2.2 *Kammarrättspraxis är motstridig*
- 3.2.2.1 Den rättspraxis som har utvecklats i kammarrätten är motstridig och kammarrätten har på kort tid bedömt överklagbarheten olika trots att besluten har varit identiska.
- 3.2.2.2 Som exempel kan nämnas Kammarrätten i Stockholms dom den 24 februari 2023 i mål nr 6849-22. Kammarrätten ansåg i det målet att det tillsynsbeslut som var föremål för prövning var överklagbart. Det noteras att beslutet var utformat på samma sätt som nu aktuella tillsynsbeslut. Trots detta bedömde samma kammarrätt endast några månader senare att tillsynsbesluten mot ägarkommunerna – som alltså är formulerade på samma sätt som det beslut kammarrätten bedömde i februari – *inte* var överklagbara.
- 3.2.2.3 Kammarrättens avgöranden är alltså motstridiga och även av det skälet behöver Högsta förvaltningsdomstolen klargöra överklagbarheten av tillsynsbeslut.
- 3.2.3 *Kammarrättens beslut avviker från Högsta förvaltningsdomstolens rättstillämpning*
- 3.2.3.1 Rättsläget vad gäller överklagbarheten av tillsynsbeslut har genom HFD 2018 ref. 71 fram tills nu varit klarlagt. Såväl upphandlande myndigheter och enheter som Konkurrensverket har utgått från att tillsynsbesluten är överklagbara och agerat därefter.
- 3.2.3.2 Kammarrätten i Stockholm har nu meddelat att Konkurrensverkets tillsynsbeslut inte är överklagbara, trots att rättsverkningarna och de faktiska effekterna för beslutsmottagarna är desamma som tidigare. Utöver nu aktuellt mål har Kammarrätten i Stockholm även i mål nr 803-23 meddelat att Konkurrensverkets tillsynsbeslut inte är överklagbara.
- 3.2.3.3 De båda besluten från Kammarrätten i Stockholm avviker från den rättstillämpning som har kommit till uttryck i rättspraxis från Högsta förvaltningsdomstolen. Det saknas anledning att anta att kammarrätten kommer göra en annan bedömning avseende nya tillsynsbeslut som meddelas av Konkurrensverket. Noteras bör också att samtliga av Konkurrensverkets tillsynsbeslut som överklagas till kammarrätt, på grund av Konkurrensverkets säte, prövas av Kammarrätten i Stockholm.

3.2.3.4 Även av den anledningen – att Kammarrätten i Stockholm vid upprepade tillfällen avvikit från Högsta förvaltningsdomstolens rättspraxis – finns det behov av att Högsta förvaltningsdomstolen återigen prövar frågan om tillsynsbesluts överklagbarhet.¹

3.3 Närmare om skälen för extraordinär dispens

3.3.1 *Utgången i målet hos kammarrätten beror på grovt förbiseende*

3.3.1.1 Av 36 § första stycket 2 förvaltningsprocesslagen (1971:291) följer att prövningstillstånd kan meddelas om det finns synnerliga skäl för en prövning. Synnerliga skäl kan anses föreligga om utgången av kammarrättens prövning uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag. Regeln att prövningstillstånd kan meddelas när målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag tar främst sikte på grova felaktigheter med avseende på sakfrågan. I kravet på att felaktigheten ska vara grov ligger att den i väsentlig grad ska ha påverkat utgången i målet. Det måste alltså föreligga ett orsakssamband mellan felet och utgången.²

3.3.1.2 Kammarrätten anför i skälen till besluten att tillsynsbeslutet inte innehåller något förbud eller föreläggande. Det finns heller inte någon annan sanktion som är kopplad till besluten. Vidare anför kammarrätten att tillsynsbesluten inte får någon positiv rättskraft på så sätt att de direkt kan läggas till grund för en senare ansökan om upphandlingsskadeavgift. Kammarrätten har mot den bakgrunden gjort bedömningen att Konkurrensverkets beslut varken kan sägas ha medfört eller varit ägnande att medföra faktiska effekter för ägarkommunerna samt att besluten inte påverkar ägarkommunernas situation på ett sådant sätt att de är överklagbara.

3.3.1.3 Enligt 41 § förvaltningslagen får ett beslut överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom eller henne emot. Vidare ska beslutet kunna antas påverka någons situation på ett inte obetydligt sätt. Det innebär inte att beslutet måste ha några direkta rättsverkningar. Tvärtom är förekomsten av rättsverkningar i egentlig mening inte någon nödvändig förutsättning för att ett beslut ska vara överklagbart, se prop. 2016/17:180, s. 248.

3.3.1.4 För att ett beslut ska vara överklagbart krävs också att det är handlingsdirigerande för beslutsmottagaren, dvs. att det innefattar ett uttalande varigenom myndigheten vill påverka beslutsmottagarens handlande, se bland annat HFD 2020 ref. 12. Till skillnad från vad kammarrätten anför medför således inte den omständigheten att Konkurrensverkets tillsynsbeslut saknar direkta rättsverkningar i sig att besluten inte är överklagbara.

3.3.1.5 Konkurrensverkets tillsynsbeslut mot ägarkommunerna har ett klart handlingsdirigerande syfte. Konkurrensverket anger nämligen att verket förutsätter att ägarkommunerna vidtar vissa åtgärder samt att Konkurrensverket kan komma att följa upp åtgärderna. Syftet med besluten är alltså uttryckligen att ägarkommunerna ska vidta vissa åtgärder och handla på ett visst sätt.

3.3.1.6 För att ett beslut ska vara överklagbart krävs också att beslutet har, eller är ägnat att få, en påvisbar effekt för den som berörs av beslutet. Avgörande för bedömningen av ett besluts överklagbarhet är alltså beslutets faktiska verkningar för den som berörs av det, se HFD 2018 ref. 23 och där angivna rättsfall.

3.3.1.7 För att ett beslut ska anses ha faktiska verkningar för den det avser krävs två saker.

3.3.1.8 För det första måste beslutet – om det följs – vara av tillräckligt ingripande karaktär. Det måste alltså vara fråga om en påverkan av någorlunda kvalificerat slag, se HFD 2019 ref. 21.

¹ Jfr Von Essen, *Förvaltningsprocesslagen m.m. – En kommentar* (2023-02-14, version 8, JUNO), kommentaren till 36 §.

² Se von Essen, *Förvaltningsprocesslagen m.m. En kommentar* (2022-02-25, version 8, JUNO), kommentaren till 36 §.

- 3.3.1.9 Detta rekvisit är uppfyllt i ägarkommunernas fall, eftersom en efterlevnad av Konkurrensverkets tillsynsbeslut skulle innebära att kommunerna måste omorganisera sin avfallshantering och Sysavs verksamhet i sin helhet. En sådan omorganisation skulle vara såväl kostsam som omfattande vad gäller omstrukturering av kommunernas organisation samt omdisponering av personal, fastigheter, maskiner och övriga resurser. Det skulle också krävas betydande utredning av om och i så fall hur ägarkommunerna skulle kunna samarbeta kring avfallshanteringen, om det inte kan ske genom Sysav och på det sätt som sker i nuläget. En omorganisation av ägarkommunernas avfallshantering och Sysavs verksamhet riskerar också att leda till betydande förluster, både ekonomiskt och miljömässigt, på grund av att investeringar i Sysavs återvinningsanläggningar blir onyttiga.
- 3.3.1.10 För det andra ska beslutet ha utformats på ett sätt som gör att det är ägnat att uppfattas som bindande med följd att det kan förutsättas få verkningar enligt sitt innehåll. Utformningen av beslutet ska alltså hos de berörda skapa intrycket av att det är fråga om ett ingripande i det enskilda fallet och att de måste agera i enlighet med vad myndigheten anger, jfr till exempel RÅ 2004 ref. 8 och prop. 2016/17:180 s. 253. Redan den omständighet att Konkurrensverket anser att besluten är överklagbara talar för att beslutet är ägnat att uppfattas som bindande med följden att det kan förutsättas få verkningar enligt sitt innehåll.
- 3.3.1.11 Även ett beslut som felaktigt ger intrycket av att vara bindande kan i praktiken komma att få verkan enligt sitt innehåll. En sådan situation kan till exempel föreligga om beslutsmottagaren får uppfattningen att det finns en skyldighet att följa beslutet, jfr RÅ 1996 ref. 43, RÅ 2007 ref. 7 och prop. 2016/17:180 s. 249.
- 3.3.1.12 Även om Konkurrensverkets tillsynsbeslut inte är rättsligt bindande på så sätt att de får positiv rättskraft, så är det faktiska resultatet av ett sådant tillsynsbeslut som utgångspunkt att beslutsmottagaren – i de här fallet ägarkommunerna – måste följa beslutet. Konkurrensverkets tillsynsbeslut kan nämligen leda till effekter för ägarkommunerna i senare mål om upphandlingsskadeavgift. Konkurrensverket har vid flertalet tillfällen åberopat ett tidigare tillsynsbeslut i mål om upphandlingsskadeavgift för att påvisa att den upphandlande myndigheten har gjort sig skyldig till ett upprepat beteende genom att genomföra otillåtna direktupphandlingar.
- 3.3.1.13 I målen har Konkurrensverket anfört att tidigare tillsynsbeslut har utgjort en försvårande omständighet vid bedömningen av sanktionsvärdet och upphandlande myndighet har därför fått betala en högre upphandlingsskadeavgift än vad som varit fallet om tidigare tillsynsbeslut inte hade meddelats, se exempelvis Förvaltningsrätten i Växjö, mål nr 286-12 och HFD 2016 ref. 67. Högsta förvaltningsdomstolen instämde i det sistnämnda målet i kammarrättens bedömning vad gäller avgiftens storlek. Kammarrätten hade vid bestämmande av avgiftens storlek bland annat beaktat att den upphandlande myndigheten hade genomfört upphandlingen i strid med tillsynsmyndighetens tidigare beslut.
- 3.3.1.14 I tillsynsbesluten mot ägarkommunerna anger Konkurrensverket dessutom uttryckligen att verket avser att följa upp vilka åtgärder ägarkommunerna vidtar. Det talar ytterligare för att ägarkommunerna riskerar att bli föremål för en ansökan om upphandlingsskadeavgift, för det fall ägarkommunerna inte vidtar åtgärder i enlighet med tillsynsbesluten.
- 3.3.1.15 Ett tillsynsbeslut från Konkurrensverket kan även antas vara vägledande vid en förvaltningsdomstols bedömning i ett mål som rör ogiltigförklaring av avtal eller en allmän domstols bedömning i ett mål som rör skadestånd enligt 20 kap. LOU.
- 3.3.1.16 Vidare rör de nu aktuella tillsynsbesluten en pågående situation där Sysav löpande utför avfallshantering för ägarkommunernas räkning. Konkurrensverkets tillsynsbeslut påverkar mot den bakgrunden ägarkommunernas framtida agerande.

- 3.3.1.17 Tillsynsbesluten innebär alltså i praktiken att ägarkommunerna måste agera i enlighet med vad Konkurrensverket anger och är alltså bindande. Tillsynsbesluten har under alla omständigheter gett ägarkommunerna intrycket av att vara bindande och ägarkommunerna har uppfattat att de är skyldiga att följa besluten.
- 3.3.1.18 Eftersom Konkurrensverkets beslut – i enlighet med vad som framgår ovan – är handlingsdirigerande samt har en påvisbar effekt och faktiska verkningar för ägarkommunerna är det överklagbart enligt 41 § förvaltningslagen.
- 3.3.1.19 Mot denna bakgrund är tillsynsbesluten, tvärtemot vad kammarrätten ansett, överklagbara. Kammarrättens bedömning är uppenbart felaktig och utgången i målet beror på grovt förbiseende från kammarrätten. Med hänsyn till kammarrättens grova förbiseenden föreligger synnerliga skäl att bevilja prövningstillstånd.
- 3.3.2 *Kammarrättens rättstillämpning står i strid med den rättstillämpning som har utvecklats av Högsta förvaltningsdomstolen*
- 3.3.2.1 Synnerliga skäl för att meddela prövningstillstånd kan, utöver vid grovt förbiseende, föreligga om den rättstillämpning som ligger till grund för ett överklagat avgörande uppenbart strider mot den rättstillämpning som utvecklats av Högsta förvaltningsdomstolen.³
- 3.3.2.2 Genom HFD 2018 ref. 71 klargjordes att Konkurrensverkets tillsynsbeslut är ett sådant beslut som enligt 41 § förvaltningslagen får överklagas. För det fall Högsta förvaltningsdomstolen inte anser att det finns behov av ledning av rättstillämpningen – och att rättsläget i och med klargörandet i HFD 2018 ref. 71 får anses klarlagt – föreligger det synnerliga skäl för att meddela prövningstillstånd eftersom kammarrättens beslut i sådana fall uppenbart strider mot den rättstillämpning som har utvecklats av Högsta förvaltningsdomstolen.

4 ISAK

Det framgår av det som ägarkommunerna redovisar i avsnitt 3.3 att de aktuella besluten är överklagbara. Högsta förvaltningsdomstolen ska därför upphäva kammarrättens beslut och återförvisa målet till kammarrätten för prövning av de materiella frågorna.

Göteborg den 10 juli 2023

Hanna Lundqvist

Erika Sköld

³ Se Von Essen, *Förvaltningsprocesslagen m.m. – En kommentar* (2023-02-14, version 8, JUNO), kommentaren till 36 §.